

To byl ale fest vydařený výlet

Jako červená nit se v médiích, ale také u nás ve škole už od počátku roku táhnou různé informace, zprávy, pověsti a také obrazy ze života a díla Otce vlasti. Bylo tedy více než pravděpodobné, že žáci střední školy, praktické školy dvouleté a praktické školy jednoleté, se vydají po jeho stopách rovnou do stověžaté matičky Prahy. Cestou do hlavního města vládla nadšená atmosféra, avšak mumraj hlavního nádraží nás trochu přibrzdil a na chvíli „paralyzoval“.

Vybavení neonově zelenými čepicemi a také cedulkami s adresou prozatímního pobytu i telefonními čísly jsme získali větší jistotu prodirat se davem cizinců a turistů.

Na Václaváku jsme pozdravili sochu Václava a budovu Národního muzea. Pak jsme namířili na náměstí Míru ke kostelu sv. Ludmily, abychom si odložili zavazadla a ubytovali se v Křesťanském domově mládeže. Zbavení těžkých břemen jsme vykročili vstříc novým zážitkům.

Abychom si nemysleli, že se zde nedá uprchnout přelidnění a hluku, zavedla nás naše hlavní průvodkyně, paní učitelka Lichá do Františkánských zahrad, kde jsme mohli relaxovat přímo v srdci Prahy a poobědvat. Tady jsme našli první stopu Karla IV. – kostel Panny Marie Sněžné, který Karel založil v roce 1347. Kostel je považován za jednu z nejvyšších pražských církevních staveb.

A pak už následovala řada úžas-

ných historických i architektonických krás, které jsme si v poklusu prohlíželi, abychom toho co nejvíce „nasáli“. Spatřili jsme například Národní divadlo, most Legií, Malou Stranu, chrám Panny Marie Vítězné, Pražské jezulátko, Kampu a mnoho dalšího.

Nastal okamžik, kdy paní učitelka Durajová pochopila, že je tře-

ba všechny ty informace a dojmy zpracovat a dopřát si odpočinku. Dovolila si narušit pestrý program náhlou změnou, nad kterou jsme zajásali: domluvila projížďku vyhlídkovou restaurační loď Klára.

Nečekané zpestření nás vybičovalo ještě k většímu tempu, abychom se stihli včas nalodit. Při poklusu Prahou jsme zjistili, že je

nejen stověžatá, ale také „mnohostátá“. Náš cíl byl dovršen a my jsme se kolébali na palubě Boats 4U. Právě v tuhle chvíli zazněla hláška, kterou jsme použili v titulku: „To je, zdá se, ‚fest‘ vydařený výlet.“

Ličit emoce z paluby? Nepřenosné! Prostě krásná! Sluníčko, pohoda, souznění, klid nohám, nápoje, panoramata – Vyšehrad, Tančící dům, Národní divadlo, Karlův most, plavidla, mávající, Pražský hrad, Petřín, labutě a hudba z Titaniku. Myslím, že si tuhle chvíli budeme pamatovat, i kdybychom zapomněli, jakže se jmenoval ten chrám s nejvyšší klenbou.

Odpočati, napojení, občerstvení jsme se rozhodli prohlédnout si zblízka Hradčany, hradní stráž a chrám sv. Víta, kterým byli někteří velmi ohromeni, ovšem Kuba prohlásil, že na něj je stavba příliš složitá. Mišu rozčílilo, že nás prezident nepozval na kafe. Slunce se pomalu sklánělo za obzor, a tak jsme zamířili složit hlavu ke sv. Ludmile.

Hygiena proběhla téměř beze slov, masáže nohou a pak už jen vysněná postel.

Ráno bylo krásné, veselé, snídaně chutná. Někteří vyzývali učitele, ať zavolají do školy a domů, že ještě nejedeme, že jsme všechno neviděli a že tady zůstaneme aspoň týden. Neprošlo to, bohužel. Tak tedy ještě pár suvenýrů a „hajdy“ domů.

Ahoj Pražané, ahoj Vltavo, ahoj Karle. Opravdu jsi to všechno krásně postavil.

Žáci praktické školy dvouleté, Karviná, vedoucí, Mgr. Helena Durajová